

Het spijt mij voor den Heer LABOUCHERE te moeten verklaren :

1°. dat mijn patiënt een dakkamertje bewoonde van $2\frac{1}{4} \times 3$ Meter oppervlakte; 2°. dat hij, hoewel volslagen bedlegerig (uit hoofde zijner zwakte), geen de minste verpleging genoot, nl. verpleging in den zin van hulp aan den lijve; 3°. dat hij wèl verstoken was van familie-bezoek, ja zelfs, dat de familie naar Holland werd gezonden, niettegenstaande Dr. WALTHER den toestand hoogst bedenkelijk verklaarde.

Dat de Heer LABOUCHERE zijn medicus verdedigt qua mensch, doet mij genoegen en is mij ook zeer begrijpelijk, want er gaat ongetwijfeld een groote suggestieve kracht van hem uit. Dat de collega's echter niet zoo spoedig en, wat meer beteekent, niet duurzaam onder de gewenschte suggestie zijn te brengen, zal de Heer LABOUCHERE naar ik vermoed ook kunnen begrijpen en ook wel moeten toegeven, indien hij het stukje van Dr. BENDIEN d.d. 25 October nog eens overleest en daarbij bedenkt dat *niets dan door den schrijver zelf waargenomen feiten* worden vermeld.

T. E. W. FELTKAMP.

DE NORDRACH-COLONIE.

Naar aanleiding van een, naar onze meening onjuiste beoordeeling over bovengenoemd Sanatorium, voorkomende in een door Dr. BENDIEN onder-teekend artikel, hetwelk in dit blad van 25 October jl. werd opgenomen, verklaren de ondergeteekenden gaarne, dat zij met oprechte dankbaarheid en waardeering gedenken de zorgvuldige behandeling die hetzij zijzelf, hetzij familieleden, van Dr. WALTHER mochten ondervinden.

November 1902.

Baronesse TAETS VAN AMERONGEN VAN
RENSWOUDE.

Mevrouw BICKER, geb. Baronesse VAN
HEEMSTRA.

Mevrouw VON GRUNELIUS—TACHARD.

Mevrouw M. J. BOISSEVAIN.

Mevrouw J. H. VAN BEL.

Jonkvrouw AGNES VAN RIEMSDYK.

Mejuffrouw J. E. BOISSEVAIN.

J. E. N. Baron SCHIMMELPENNINCK VAN
DER OYE VAN HOEVELAKEN.

Jonkheer B. W. F. VAN RIEMSDYK.

J. VAN BEL JR.

M. J. BOISSEVAIN.

H. BOISSEVAIN.

H. E. FOKKE JR.

C. VON GRUNELIUS.

J. A. VAN KEMPEN.

C. KNEPPELHOUT.

A. VAN LAER.

Dr. J. W. VAN LENNEP.

J. H. OVERMEYER.

M. G. VAN DEN BERG VAN SAPAROEAE.

C. G. TEBBITT.

B. F. G. ZUR MÜHLEN.

BERICHTEN.

BUITENLAND.

LONDEN. — Blauwe voeten. In den laatsten tijd is bij een aantal personen, vooral bij jonge meisjes een blauwe, door wasschen of wrijven niet verdwijnende verkleuring van de huid tusschen de teenen waargenomen, die aan de dermatologen veel hoofdbreken heeft gekost. Men dacht aan chromi-

drosis, ontleding van het zweet door bacillus pyocyaneus, ook aan opzettelijke kleuring, om de omgeving of den arts te misleiden. Een arts te Sheffield, HALL, had vier van zulke patiënten. De eerste, een jong meisje, was zeer boos toen zij van bedrog verdacht werd. De tweede droeg altijd zwarte kousen, De derde droeg een zwarte blouse en had dezelfde verkleuring aan de oksel en niet aan de armen. Dit deed hem denken aan ontleding van de zwarte kleurstof door het zweet. Onderzoek van de kousen eener vierde patiënten bevestigde dit. Gedeelten dezer goedkoope zwarte kousen werden bij lichaams-warmte in een zwak zure, een zwak alkalische en in een neutrale oplossing geplaatst. De zwak zure oplossing werd reeds na een half uur gekleurd, en wel met dezelfde blauwe kleur als de patiënten vertoond hadden. De andere oplossingen bleven ongekleurd. Hoewel deze verkleuring geen beteekenis heeft voor de gezondheid, is de vermelding toch van belang, omdat zij onaangename vergissingen kan voorkomen (*Lancet*).

BERLIJN. — De tegenweer der kwakzalvers. De „Laienpractiker” hebben van den „Schutzverband aller Heilbeflissenen Deutschlands” een rondschrijven ontvangen, waarin zij worden uitgenoodigd, een adres aan de volksvertegenwoordigers te zenden ten einde te voorkomen, dat het verzoek van den Deutschen Aerztetag om opheffing der „Kurirfreiheit” wordt aangenomen, waardoor alle lekegeneeskundigen zouden worden ten gronde gericht. Zij hebben het al hard genoeg door de vele vervolgingen, die toch wel in staat zullen zijn, de onzuivere bestanddeelen uit hun midden uit te roeien. De geneeskunst zou het zonder mannen als PRIESSNITZ, LINK enz. nooit zoo ver gebracht hebben. Het zijn alleen de artsen, die opheffing der tegenwoordige wetten verlangen. Het gaat niet aan, de lekegeneeskundigen te vernietigen nadat zij vele jaren lang hun beroep op zegenrijke en conscientieuse wijze hebben uitgeoefend. In Berlijn bestaat een vakschool, waar men (in zes maanden!) theoretisch en practisch wordt onderricht en een uit leeken en artsen (!) samengestelde commissie het eindexamen afneemt. De jongste maatregelen tegen de kwakzalversreclame dreigen de „Kurirfreiheit” te verijdelen. Dit zijn de klachten der miskende vakgenooten, De vereeniging wil hun belangen verder bevorderen door geschriften, openbare vergaderingen, invloed op de pers, ten einde de menigte voor het „Laiantum” te winnen en de veelvuldige schade, door artsen aan de zieken toegebracht, bekend te maken. Zij wil ook een syndicaat oprichten tot het verschaffen van rechtsgeleerden raad en bijstand (*Allg. med. Centralz.*).

RUSLAND. — Vischvergif. De commissie voor de visscherijen in de Caspische zee heeft, naar aanleiding van de vergiftigingen, die dikwijls worden waargenomen na het gebruik van rauwe visch, reeds in 1886 een prijs van 5000 Rb. gesticht voor de beste studie over de oorzaak dezer vergiftiging. De Keizerlijke Akademie te St. Petersburg heeft daarop een prijsvraag uitgeschreven, maar kon niet tot bekroning besluiten. Het kapitaal is nu tot 7500 Rb. gewassen, waarvan thans opnieuw 5000 Rb. uitgelooft worden voor een volledig werk over het onderwerp, bacteriologisch, pathologisch, chemisch en physiologisch bestudeerd. De schrijver moet ook een hoeveelheid van het door hem afgezonderde vergif inleveren, alsmede praeparaten en teekeningen, welke op zijn studie betrekking hebben.